

Sygn. akt I C 320/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Sylwia Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa Funduszu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 2132,00zł

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda Funduszu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2124,93zł (dwa tysiące sto dwadzieścia cztery 93/100) złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.06.2018r do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),00 (dwa tysiące dziewięćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250,29zł tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt I C 320/19

UZASADNIENIE

Powód – Fundusz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wystąpił z pozwem przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 2132,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17.06.2018r oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podał, iż dnia 24.04.2018r w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki T. o nr rej. (...) stanowiący własność K. K.. Sprawca szkody miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC ze stroną pozwaną. Umową cesji z dnia 18.05.2018r osoba poszkodowana dokonała przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania na rzecz strony powodowej. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała szkodę w przedmiotowym pojeździe na kwotę 1575,70zł, tym samym co do zasady uznała szkodę. Zdaniem powoda koszty naprawy pojazdu przedstawione w kosztorysie naprawy przeprowadzonym na zlecenie strony pozwanej są rażąco niskie, ponieważ z kalkulacji naprawy i kosztorysu sporządzonego na zlecenie strony powodowej wynika, iż jest to kwota 3707,60zł. W związku z powyższym pozwany powinien uiścić różnicę w wysokości 2131,90zł wraz z odsetkami za opóźnienie. Roszczenie było wymagalne w dniu 16.06.2018r, zaś powód ma prawo domagać się wypłaty odszkodowania w wysokości odzwierciedlającej rzeczywiste koszty przywrócenie pojazdu do stanu przed zdarzenia wywołującego szkodę.

W złożonej odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu podano, iż bezspornym jest że pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez poszkodowaną K. K. wskutek kolizji z dnia 24.04.2018r. z ubezpieczenia OC sprawy. Pozwany wypłacił poszkodowanej kwotę 1575,70zł. Poszkodowana nie udokumentowała poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły zapłaconą jej kwotę. Pełnomocnik pozwanego przedstawił sposoby naprawy szkody, które przedstawiono poszkodowanej. Zgodnie z jej decyzją wypłacono stosowną kwotę. Pełnomocnik pozwanego podkreślił, iż w piśmie procesowym z dnia 13.07.2018r wskazał powodowi możliwość ponownego rozpatrzenia roszczeń, jeżeli udokumentuje stosownymi fakturami poniesienie kosztów naprawy w wyższej kwocie, a nie tylko ograniczy wykazanie zasadności roszczeń przedstawieniem kalkulacji kosztów. Wobec braku udokumentowania faktycznie poniesionych kosztów naprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że faktycznie koszty naprawy przewyższają wypłacone przez pozwanego odszkodowanie. O wysokości poniesionej przez powoda szkody rozstrzyga bowiem porównanie jego stanu majątkowego sprzed i po wystąpieniu szkody, a nie hipotetycznie wyliczony koszt naprawy, który przez wzgląd na uwarunkowania rynkowe może być bardzo różny w zależności od wybranego warsztatu naprawczego i zastosowanych do naprawy części. Pełnomocnik pozwanego przedstawił orzecznictwo Sądów odnośnie odstępowania od hipotetycznego wyznaczania przez biegłego sądowego wysokości szkody oraz rozbieżności między praktyką warsztatową a technologią naprawy producenta pojazdu.

Sąd Rejonowy w Giżycku ustalił i zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny co do okoliczności powstania szkody w pojeździe należącym do K. K. i odpowiedzialności pozwanego – (...) S.A. z siedzibą w W. – k. 40 - 43, 10 – 12, 65 – 81, 84 – 95.

Dnia 24.04.2018r pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) należący do K. K. został uszkodzony na skutek uderzenia przez pojazd, którego kierowcą była H. W.. Szkada została zgłoszona do ubezpieczyciela sprawy szkody – (...) S.A. z siedzibą w W., a ubezpieczyciel ustalił wartość szkody na kwotę 1575,70zł. Kwota ta została wypłacona poszkodowanej K. K. – k. 93, zeznania świadka k. 107.

Kwestią sporną jest wartość szkody powstałej w pojeździe należącym do K. K.. W tym zakresie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i szacowania szkód w pojazdach – M. P.. Biegły szczegółowo opisał charakter i rozmiar uszkodzeń pojazdu T. (...) o nr rej. (...) powstałych 24 kwietnia 2018r, określił wartość szkody przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę i określił na kwotę 2887,08zł. Szacunkowy koszt naprawy pojazdu pozwoliłby na przywrócenie auta do stanu sprzed szkody (k. 137 – 192). Pełnomocnik powoda zgłosił zastrzeżenia do opinii i zlecono biegłemu opracowanie opinii uzupełniającej k. 174. Biegły wskazał, że wysokość kosztów naprawy pojazdu przy zastosowaniu wymiany drzwi w pojeździe wynosi – 3700,63zł. Różnica w kosztorysach wynika z kosztu wymiany drzwi a nie ich naprawy, jak w poprzedniej opinii. Pełnomocnicy stron nie złożyli zastrzeżeń do wydanej opinii.

Sąd ocenił obie opinie biegłego jako wiarygodne, rzetelne i oparte na całości materiału dowodowego. Biegły dokonał porównania kosztów naprawy innych pojazdów, analizy rynku oraz szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko.

Bezsporne pomiędzy stronami były okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym wina za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował przy tym istnienia uszczerbku w postaci uszkodzenia pojazdu i zakresu przedmiotowego uszkodzenia. Kwestią sporną stanowiła natomiast wysokość doznanej przez powódkę szkody majątkowej, do której naprawienia zobowiązany jest pozwany ubezpieczyciel w oparciu o przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060) oraz przepisy art. 822 i nast. k.c. W tym kontekście należy wskazać, iż w przypadku ubezpieczenia majątkowego, jakim jest ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, świadczenie ubezpieczyciela ogranicza się do wypłaty określonego odszkodowania w pieniądzu (art. 822 § 1 k.c. i art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Art. 361 § 2 k.c. reguluje zasadę pełnej kompensacji szkody, która przemawia za tym, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy

naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Szkodę w rozumieniu art. 361 k.c. stanowi bowiem różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by w jego majątku istniał, gdyby zdarzenie nie nastąpiło.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz fakt, iż poszkodowana dokonała naprawy pojazdu ponosząc niższe koszty niż wskazane przez biegłego, Sąd uznał za zasadne przyznanie odszkodowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy oceną wartości szkody przez pozwanego a wartością szkody wskazaną w opinii biegłego.

Powyższe koresponduje z wyrażoną w art. 316 § 1 k.p.c. zasadą uwzględniania przez sąd przy wyrokowaniu stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, a także reguły, iż odszkodowanie nie może przewyższać uszczerbku rzeczywiście poniesionego. Z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.04.2018r sygn. akt IICNP 41/17 wynika, że stosowanie art. 822 § 1 w zw. z art. 363 § 1 k.c. oznacza, że poszkodowany nie może jednak żądać zapłaty kosztów (hipotetycznej) restytucji w sytuacji, w której przywrócenie stanu poprzedniego byłoby niemożliwe albo też pociągało za sobą nadmierne trudności lub koszty. Ocena, czy koszty restytucji są nadmierne, zależy od okoliczności sprawy. Na gruncie spraw dotyczących naprawy pojazdów mechanicznych ugruntowała się praktyka zakładająca, że koszt naprawy nie jest nadmierny dopóty, dopóki nie przewyższa wartości pojazdu sprzed wypadku (LEX 2490615). Niewątpliwie koszt hipotetyczny naprawy auta zakupionego w salonie samochodowym dwa lata wcześniej nie przewyższa jego wartości, która jest większa niż koszt naprawy - 3700zł (zeznania świadka K. K.).

Przy ustaleniu wysokości poniesionej przez powódkę szkody, wyrażającej się w uszczerbku majątkowym powstałym w wyniku wypadku, a w konsekwencji wysokości należnego odszkodowania niezbędne było uwzględnienie kwoty wypłaconej przez pozwanego na etapie przedsądowym. Mając zatem na uwadze kwotę 1575,70 zł przyznaną w postępowaniu likwidacyjnym, zasadnym było zasądzenie na rzecz powódki kwoty 2124,93zł. (3700,63zł – 1575,70zł = 2124,93zł), zaś w pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne – kwota 7,07zł.

Pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem przedmiotowego świadczenia od dnia 17 czerwca 2018r, od momentu kiedy roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia zgłoszenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. Sąd orzekł o odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty od dnia 17 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W sytuacji gdy powód uległ jedynie nieznacznie co do części swojego żądania, Sąd nałożył obowiązek zwrotu całości kosztów postępowania poniesionych przez powoda.